

התנקמה הבווערת

בעלי שני המקומות היו חשדות מבוססים כי ירו של גאזי בדבר, מיהרה המשטרה לעצור את גאזי כחשוד בהצתה. האם אומנם היו השריפות פרי נקמתו הבוערת של גאזי? על כך יצטרך להשיב בית-המשפט, אם תמצא המשטרה די הוכיחות כדי להעמיד את גאזי לדין.

היחסים בין גאזי וצ'ה-צ'יה, התחדדו עוד יותר, כאשר חשד גאזי כי אשתו לשעבר משכה מחשבון הבנק שלו צ'קים ללא ידיעתו. צ'ה-צ'יה נעלבה מהחשדות, בישרה לגאזי כי אין לו מה להפיש יותר בדירתם, ואו, לילה אחד, עלו באש גם מוריס באר וגם ביתה של צ'ה-צ'יה. ומכיון של-

גאזי חאקק הוא הפטרון של רחוב דינגונף בתל-אביב. הוא מאכיל ומשקה על חשבונו אמנים, קציני-צבא, אישי-ציבור וסתם אנשי בוהמה חסרי פרוטה. גאזי, העושה את כספו בססקיית הנמרים שליד הצטלבות גהה בכביש פתח-תקוה, אינו חס על כספו כאשר מדובר בבילויים. מדי לילה, ניתן לראות אותו מוקף בחבורה עליונה של ידידים, במסעדה מפוארת או במועדון לילה.

במקרים ובמקומות אלה מסיים את ביר לוי הלילה כשהוא שתוי במקצת. הוא מר-ציא או מכיסו הבילות של שטרות כסף, נותן למלצרים ליטול מהם את החשבון, לעיתים קרובות הוא שוכח גם להחזיר את הבילות הכסף לכיסו.

אבל מי שחושב שהכסף אינו חשוב לגאזי, אינו אלא טועה. סוף סוף הוא מר-ויח אותו בזיעת אפו. כאשר חשד גאזי במלצרים במוריס באר ברחוב הירקון, ש-הם נוטלים מחבילות כספו סכומים שהם מעל ומעבר לחשבון, הוא הבטיח להם כי בכך החשבון עוד לא נפרע.

אולם יותר מאשר המלצרים עשתה לו צרות אשתו, הלוא היא רבקה, המוכרת יותר בכינויה צ'ה-צ'יה. צ'ה-צ'יה, רוה דינאמית וקנאית מאוד, שמרה את גאזי בכל צעדיו וטיפלה בו בכל בילוייו. אולם לפני מספר חדשים התאהב גאזי בצעירה גרושה מכרם התימנים בשם אביבה. הוא החל לבלות בחברתה. כאשר נודע הדבר לצ'ה-צ'יה, בערה בה המתה להשחית. היא פרצה לביתה של אביבה והזירה אותה כי תפסיק להתעסק עם גאזי. האזהרות לא הועילו, גם כאשר לרו בסטירות-לחי.

לקוח מתכונן במוצני "ארום" "דבר כזה צריך להיות"

בחדר המדרגות שלנו, זו שכונה של אנשים מבוגרים... איך הוא לא מתבייש... גועל נפש..."

ביגלמן: "לנוכח ההתנגדות הודעתי שאני לא אפתח בוטיק מין כאן. מה שפתחתי כאן זהו משרד. בתוך המשרד יש תצוגה. אנשים יוכלו לבוא לכאן. להסתכל. אם ירצו יזמינו ואת הסחורה ויקבלו באמצעות הדואר."

משחקי ילדים. כל חתני השמחה, שמחתו של ביגלמן, התאספו במקום; אנשי משרד המסחר והתעשייה, אנשי משרד הבריאות, עורך-הדין יהודה רסלר, שטיפל בבג"צ שהגישו נגד משרד המסחר והתעשייה. אפילו רופאה היתה במקום.

הרופאה שביקשה כמו כל הגברים שנכחו בפתיחה, לשמור על עילום שמה, אמרה: "אני סבורה שהבוטיק חיוני. מדוע פתרון אנשים אשר יסבלו כאשר יש פתרון לבעייתם, טוב שנפתח דבר כזה כאן."

היא לא היתה היחידה שהייתה את הבוטיק. יוסף שמקביץ, בעל מספרה שכן, אמר: "דבר כזה צריך להיות. מדוע שלא יהיה לנו בארץ דבר כזה, מה ההתנגשות

גאזי חאקק וידידתו

כדאי להפסיד תעודת הנדסאי לאחר חמש וחצי שנות לימוד? לפי דעתו של שלמה וינר (20), תלמיד בית-הספר אורט ביד-סינגלובסקי, זה לא משתלם. כי בשל ציון עלוב זה הוא לא יקבל את התעודה ה-נחוצה לו בהמשך דרכו בחיים. לשלמה יש שטיט משלו כיצד למחות על עוול. הוא נהנה שביתת-שבת במסדרון-נות בית-הספר.

מדוע? הוא אומר: "עד היום לא היו לי בעיות אישיות בבית-הספר. הייתי תל-מיד די טוב. שיעורי ההתעמלות לא היו חביבים עלי וזאת בשל אופיו של המורה משה שרם. באתה ההודמוניות בהן יצא לנו לרבר בארבע עיניים, אמרתי לו מהי דעתי עליו, דעה המשקפת את דעתם של רוב תלמידי בית-הספר." "המורה", אמרתי לו, שייך לטיפוס המכונה, עבד, כי ימלוד".

"לאחר שאמרתי לו את דעתי האישית הבטיח המורה קבל עם ועדה כי יוסק אותי, בכך שיתן לי את הציון 4."

"אני לא יכול לעזור לך." כאשר שמע שלמה שהתעודה שלו לא תימסר לו בגלל הציון המכשיל, שלח מכתב בהול למנהל בית-הספר וביקש להיפגש עימו באופן דחוף. לאחר המישה חודשים קיבל שלמה הודעה מזוכירות בית-הספר כי עניינו בטיפול והוא יכול לבוא למנהל. נרגש התייצב שלמה בפני המנהל ושי-טח בפניו את טענותיו. המנהל לא היה מסוגל לעזור לו. הוא אמר באנחה: "לך תדבר עם המורה אני לא יכול לעזור לך." גם אני לא יכול, השיב שלמה, "המורה שרם אינו מהוותרנים."

היום עובד שלמה באלקטרוניקה, ועל מנת להשלים סכנית את תעודתו, מבחינה מינהלית, הוא לא יקבל את התעודה בשל עיונות-הלידות שלו בהתעמלות. אך אל דא-גה: "תתירם רבים באים אלינו לבית הספר. המנהל לא יסכים שהתיירים יראו תלמיד שובת. במיקרה כזה הם עלולים להפסיק את תרומותיהם." הוא אומר ב-ביטחון רב.

מה שמוכיח ששיטות סחטנות מצליחות לפעמים לא רב בקרב המבוגרים.

חינוך מחיר ההתגרות במורה להתעמלות

האם בגלל ציון 4 במיקצוע התעמלות

תר ממנו. "ארבעת הדפוקים." הטרור החל בתחנה עם תחילת כהונתו של קציר כי מפקד. הוא רצה לפטו את הכבאי בני טמיר בגלל שהלה לא הסכים עם דעותיו, ניסה לאסוף חתימות-הסכמה על דעתו הכב-אים. אלו שסירבו לחתום אמנון סעיד, אדמון בן-אדיבה ואליםלך אלברט נקראו מעתה "ארבעת הדפוקים." הם אינם עולים בדרגה למרות שנות הוותק שלהם. גם נאי-טר עליהם להישאר במשמרת אחת יחד: "הם מסוכנים," אמר הבוס.

קציר טוען: "נשארתי בין האחרונים ש-יש בהם עדיין מעט הגינות." הכבאים מ-צידם טוענים שהוא מונע מהם את התנאים האלמנטריים שאושרו על ידי משרד ה-פנים. חוקת המדינה לגבי עובדים אומרת שלרשותם עומדים שני ימי-בחירה בשנה, אבל הכבאים של צמח לא זכו להתענג על יום-בחירה מזה שמונה שנים. גם סוודרים הם לא קיבלו. גם לא מעילי-חורף. אפילו לא מגפיים.

לעומת זאת פיתח מפקד התחנה לעצמו חוש מיוחד לשמות. באימון האחרון נשמ-עה צעקתו של קציר ברמקול שנשמע ב-כל עמק הירדן: "תוריד את החמורים מ-המכונה..." הוא צעק לעבר קצין הכיבוי חטיב.

כיצד מגיב על האשמות המורות אלו קציר עצמו? תחרו מאחורי המכתבה הוא טען: "שום פרטים על תנאי העבודה. כעת יש ועדה הדנה בנושא. לדבר על תנאי העבודה זה סוביידיזציה."

אבל העובדים לא היו שותפים לשאנוני-תו של "הבוס", הכריזו על שביתת אוה-רה בת 24 שעות שבוצעה בהסכמת מוע-צת הפועלים. לאחר מכן חתמו כולם על-עצומה הקוראת לחליף את המפקד. סימ-ת: שלום בצמח בלי שלום קציר."

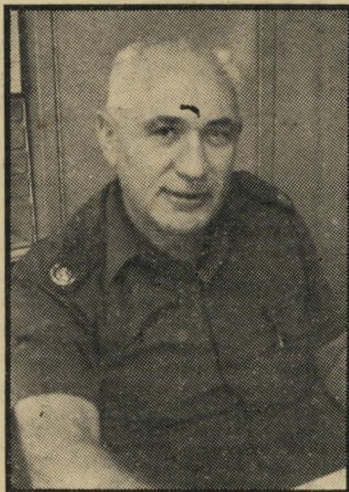
הגדולה?"

אבל רבים היו מאוכזבים. אמר עורך-דין עלום-שם: "ביקרתי בחוף-לארץ במקומות דומים, אך שם היה מה לראות. כאן זה ברמה של משחקי ילדים. שום דבר לא חוש." "אני מתפלא על ביגלמן. אם כבר אז שיהיה בוטיק מין ולא בית-מרקחת..."

תחנת כבאים מתעלל בפיקודיו?

במלכבי-האש

הפלא הוא חבר קיבוץ שערי-הגולן, שירת עד לפני 8 שנים בחיל החימוש בדרגת רב-סרן. הוא החל את דרכו כאיש ועד ה-עובדים. לא עבר זמן רב עד שקיבל דרגת

מפקד כבאי צמח, קציר "מעט הגינות"

מורד יוסף קריימי ההודעה נמסרה באלחוט

רש"פ (דרגה המקבילה לרב סרן). הכבאים טוענים שזכה בדרגה בשל דרג-תו הצבאית ולא בשל יכולתו ככבאי. ל-מעשה הוא כמעט ואינו משתתף בכיבוי-שריפות. רק בשריפות-ענק כמו בבית-החרושת 190 הוא הגיע על מנת לפקד. אחד הקצינים סיפר: "הוא לא עבר כל-קורס השתלמות. ואין לו מושג בחומרים-לכיבוי שריפות. אך מדי פעם הוא מחליט להדריך אותנו. כל כבאי מתחיל יודע יו-